

- *CZY PLANY MIEJSCOWE BĘDĄ SPRAWNIEJ UCHWALANE?*
- *ZMIANY W PRAWIE SZANSĄ NA ZWIĘKSZENIE BEZPIECZEŃSTWA ENERGETYCZNEGO*
- *PRZENOSZENIE DECYZJI ŚRODOWISKOWYCH JAKO UŁATWIENIE DLA INWESTORÓW*
- *ZMIANY W SPOSOBIE DORECZANIA PRZESYŁEK SĄDOWYCH*
- *REWOLUCJA W SŁUŻBIE ZDROWIA – ZAŁOŻENIA PROPONOWANYCH ZMIAN W ZAKRESIE PRAWA MEDYCZNEGO I FARMACEUTYCZNEGO*
- *UMOWY Z CZŁONKAMI WŁADZ SPÓŁKI WYMAGAJĄCE ZGODY WSPÓLNIKÓW*
- *„ROZNY” MANDAT CZŁONKA ZARZĄDU POWOŁANEGO NA CZAS NIEOKREŚLONY*
- *ŁATWIEJ O ODSZKODOWANIE OD SKARBU PAŃSTWA*
- *WILL LOCAL MASTER PLANS BE ADOPTED MORE EFFICIENTLY?*
- *AMENDMENTS TO LAW LIKELY TO IMPROVE ENERGY SECURITY*
- *TRANSFER OF ENVIRONMENTAL DECISION AS IMPROVEMENT FOR INVESTORS*
- *CHANGES TO SERVICE OF PROCESS BY COURTS*
- *REVOLUTION IN HEALTHCARE – ASSUMPTIONS FOR PROPOSED AMENDMENTS TO MEDICAL AND PHARMACEUTICAL LAW*
- *AGREEMENTS WITH A MEMBER OF GOVERNING BODIES WHICH REQUIRE SHAREHOLDERS CONSENT*
- *„ANNUAL” TERM OF OFFICE OF MANAGEMENT BOARD MEMBER APPOINTED FOR INDEFINITE TERM*
- *DAMAGES FROM STATE TREASURY EASIER TO OBTAIN*

CZY PLANY MIEJSCOWE BĘDĄ SPRAWNIEJ UCHWALANE?

Dnia 21 października 2010 r. weszła w życie ustawa zmieniająca Ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Celem nowelizacji było przede wszystkim przyspieszenie procesu powstawania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego („**Plan Miejskowy**”).

Wśród zmian wprowadzonych ustawą, na szczególną uwagę zasługuje zmiana dotycząca zasad sporządzania planów miejscowych dla terenów zamkniętych. Dotychczas gmina nie sporządzała takiego planu dla terenów zamkniętych, a jedynie we właściwym planie miejscowym ustalano ich granice oraz granice ich

WILL LOCAL MASTER PLANS BE ADOPTED MORE EFFICIENTLY?

On 21 October 2010, the act amending the Act on Spatial Planning and Development entered into force. The purpose of the amendment was above all to speed up the local master plans adoption process (*plany zagospodarowania przestrzennego*) (“**Master Plan**”).

Among the specific amendments introduced under the act, particularly worthy of notice is the amendment affecting the principles of master planning for restricted areas (*teren zamknięty*). Prior to the amendment, the municipality did not prepare the master plan for restricted areas but its boundaries and the boundaries of its protection

POLISH LAW REVIEW *(continued)*

stref ochronnych. Zgodnie z omawianą nowelizacją, tereny zamknięte, ustalone przez ministra właściwego do spraw transportu, objęte będą planami miejscowymi, co z pewnością zwiększy atrakcyjność takich terenów dla potencjalnych inwestorów.

Ponadto należy zauważyć, iż rozszerzeniu uległ zakres zasad kształtowania zabudowy, jakie może przewidywać plan miejscowy. Obecnie, każdy plan miejscowy będzie musiał określać nie tylko zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zabudowania terenu, ale również m.in. maksymalną wysokość zabudowy oraz minimalną liczbę miejsc do parkowania, a ponadto zależnie od potrzeb, warunki sytuowania obiektów małej architektury i ogrodzeń, a także materiały, z jakich mogą być one wykonane. Gmina będzie mogła ustalić sposób usytuowania obiektów budowlanych w stosunku do dróg i innych terenów publicznie dostępnych oraz, co ciekawe, kolorystykę tych obiektów, a nawet pokrycie dachów.

Zmiany wprowadzone ustawą objęły ponadto procedurę sporządzania planu miejscowego, bowiem w jej toku od organów administracji geologicznej, organu Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego wymagane będzie uzyskanie opinii o projekcie planu (a nie, jak uprzednio, dokonanie uzgodnienia). Nowelizacją, w celu zdyscyplinowania organów administracji i skrócenia okresu uchwalania dokumentów planistycznych, zmieniono termin, w jakim odpowiednie organy zobowiązane są do przedstawienia opinii lub dokonania uzgodnień w odniesieniu do przedstawionych im projektów studium lub planu miejscowego. Obecnie termin ten nie może być krótszy niż 14 dni, ani dłuższy niż 30 dni od udostępnienia projektu do zaopiniowania.

Bardzo istotną zmianą wprowadzoną nowelizacją, jest zastąpienie wymogu „zgodności planu miejscowego z ustaleniami studium” wymogiem, by plan „nie naruszał ustaleń studium”. Ta na

zones were merely delineated in the relevant master plan. Under the above amendment, restricted areas, set up by the minister having jurisdiction over transport, will be part of the local master planning process, which will surely improve the attractiveness of such areas for potential investors.

Further, it must be noted that the scope of land development conditions included in the master plan was extended. Now, every master plan will have to specify not only the land development conditions and ratios but also *inter alia* the maximum height of development and the minimum number of parking spaces as well as, as need be, the conditions of locating street furniture and fencing, and the materials of which they must be made. The municipality will be able to establish the location of buildings and structures vis-à-vis roads and other public areas and, what is more interesting, their colour schemes and even the roofing.

Further, the amendments introduced under the act also address the master planning procedure, as now in the course of master planning the geological agency, State Fire Department, regional environmental inspector and state regional sanitary inspector are required to obtain an opinion on the draft of the plan (and not, as so far, merely make alignments). In order to discipline administrative bodies and reduce the time of adopting planning documents, the period in which the relevant agencies are required to submit opinions or make alignments with regard to the draft land use plan or master plan was modified. Currently, that period cannot be shorter than 14 days or longer than 30 days after the date of receipt of the draft to opine on it.

A very significant modification introduced under the amendment is the replacement of the requirement for “the master plan to comply with the arrangements of the land use plan” with the

POLISH LAW REVIEW *(continued)*

pozór nieistotna zmiana ma jednak duże znaczenie praktyczne. Dotychczasowa regulacja paraliżowała częstokroć prace nad uchwaleniem planu miejscowego z uwagi na trudności w ustaleniu, czy proponowane rozwiązanie jest zgodne ze studium, w szczególności, gdy owe studium nie regulowało danej kwestii. W obecnym stanie prawnym łatwiej będzie uchwalić plan miejscowy, gdyż ustalenie, iż nie narusza on postanowień studium wydaje się być łatwiejsze niż ustalenie czy jest on zgodny z postanowieniami studium. Przedmiotowa zmiana zdecydowanie zasługuje na aprobatę.

Skróceniu uległ również okres wejścia w życie nowych planów miejscowych. Obecnie uchwała w sprawie uchwalenia planu miejscowego obowiązywać będzie od dnia w niej wskazanego, jednakże nie wcześniej niż 14 dni od jej ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa (uprzednio termin ten nie mógł być krótszy niż 30 dni od ogłoszenia uchwały).

Bardzo ważną zmianą dla inwestorów, którzy wystąpili z wnioskiem o wydanie decyzji o ustalenie warunków zabudowy jest skrócenie okresu, na jaki można zawiesić postępowanie administracyjne w sprawie wydania takiej decyzji. W przypadku, gdy po złożeniu wniosku o wydanie decyzji, gmina rozpoczęła procedurę uchwalenia nowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dotychczas dopuszczalne było zawieszenie postępowania na czas nie przekraczający 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wydanie tzw. decyzji WZiZT, natomiast obecnie okres ten wynosi maksymalnie 9 miesięcy.

Wejście w życie opisanych wyżej zmian bez wątpienia przyspieszy oraz ułatwi proces powstawania planów miejscowych. Skorzystają na tym również podmioty prowadzące inwestycje budowlane.

requirement for the master plan “not to contravene the arrangements of the land use plan”. This seemingly insignificant change is of large practice significance. The previous regulation often hampered the process of adopting the master plan due to difficulties in establishing whether a proposed solution complied with the land use plan, in particular when the land use plan did not regulate some specific issue concerned. The amended regulation will make adopting the master easier as establishing that it does not violate the land use plan seems to be easier than determining whether it complies with it. This particular amendment responds to requests submitted by local governments and without any doubt deserves approval.

The period in which the resolution to adopt the master plan becomes effective has also been reduced. Under the new regulations, the resolution becomes effective on the date indicated in it, however not earlier than 14 days after its publication in the regional official journal (previously that period could not be shorter than 30 days of publication).

A very significant amendment for investors who have submitted an application for an outline planning decision is the cutting down the time for which the administrative proceedings for issuing such decision can be suspended, if—after submission of the application for the decision—the municipality commences the procedure for adopting a new master plan. Earlier the decision could be suspended for up to 12 months after the date of the application, which period has now been amended to no more than 9 months.

The entry into force of the described amendment will without any doubt speed up and improve the process of developing master plans. Undertakings engaging in construction projects will also benefit.

**ZMIANY W PRAWIE SZANSĄ NA
ZWIĘKSZENIE BEZPIECZEŃSTWA
ENERGETYCZNEGO**

Drobne, bo składające się jedynie z dwóch słów „*lub dystrybucji*”, uzupełnienie art. 6 pkt. 2 oraz 124 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz dodanie dwóch ustępów w art. 10 i 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stworzyło rewolucyjne szanse dla prężnie rozwijającego się polskiego rynku energetyki odnawialnej. Dzięki powyższym zmianom, od 25 września 2010 roku (data wejście w życie nowelizacji), procedura budowy infrastruktury energetycznej jest prostsza, a dzięki temu szybsza, bowiem decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego mogą być wydawane dla kompleksowych inwestycji energetycznych.

Dotychczas, przy braku uwzględnienia inwestycji energetycznych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub jeszcze częstszym brakiem objęcia danego terenu w ogóle postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, realizacja inwestycji budowy instalacji wytwarzania energii toczyła się dwutorowo: osobno dla źródeł wytwórczych i osobno dla infrastruktury przesyłowej. Budowa urządzeń służących przesyłowi energii elektrycznej zaliczanych do celów publicznych, wymagała uzyskania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Urządzenia wytwarzające energię natomiast nie były wymienione w katalogu celów publicznych, zatem dla ich realizacji konieczne było dokonanie zmiany istniejącego planu miejscowego, jego uchwalenie albo uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy. Sama procedura ustanowienia miejscowego planu lub jego zmiany jest dość czasochłonna więc i realizacja jakichkolwiek inwestycji energetycznych była odsunięta w czasie do chwili ukończenia przewidzianych prawem procedur.

Obecnie, po nowelizacji przepisów, już na etapie tworzenia studium istnieje obowiązek wyznaczenia obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy

**AMENDMENTS TO LAW LIKELY TO
IMPROVE ENERGY SECURITY**

A slight addition, comprising a mere two words “*or distribution*”, to Section 6(2) and Article 124(1) of the Act on Real Property Management, and the insertion of two subsections in Section 10 and 15 of the Act on Spatial Planning and Development, created revolutionary opportunities for the rapidly developing Polish renewable energy market. Thanks to the above amendments, from 25 September 2010 (effective date of the amendment), the procedure for development of power infrastructure is simpler, and thus faster, as the decision on the location of a public project can be issued for complete power projects.

So far, if a power project was not included in the local master plan or, more frequently, the area of its location was not covered by the local master plan, the erection of a power-generation installation fell into two strands and was undertaken separately for the generation plant and separately for the transmission infrastructure. The erection of the electricity transmission system representing a public project required the decision on the location of a public project. On the other hand, power generation installations were not included in the list of eligible public projects, and hence its erection called for amending the existing master plan, adopting it or obtaining an outline planning decision. As the very process of adopting or amending a local master plan is quite time consuming, the implementation of power development projects had to be put on hold until completion of the procedures provided for under law.

At the moment, after the amendment, it is already at the early stage of developing the land use plan that there is an obligation to earmark areas in which renewable energy generation sources of up to 100 kW in capacity (Section 10 (2a) will be

POLISH LAW REVIEW *(continued)*

przekraczającej 100 kW (art. 10 ust. 2a). W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego istnieje natomiast obowiązek określania granic terenów pod budowę w/w urządzeń (art. 15 ust. 2a), jeżeli tylko możliwość wyznaczenia takich obszarów będzie w gminie przewidziana. W ustawie o gospodarce nieruchomościami rozszerzono katalog inwestycji celu publicznego o m.in. urządzenia służące do dystrybucji energii elektrycznej (art. 6 pkt. 2) oraz analogicznie poszerzono kompetencje starosty co do możliwości ograniczania, w drodze decyzji, sposobu korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości m.in. urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody (art. 124 ust. 1).

Powyższe zmiany, okazują się być również przełomowe z punktu widzenia toczącej się dyskusji dotyczącej zakwalifikowania elektrowni opartej o odnawialne źródła energii, jako inwestycji celu publicznego. Dotychczas część osób wskazywała, że urządzenia służące do przesyłu energii elektrycznej nie mogą być utożsamiane z urządzeniami wytwarzającymi energię elektryczną, a co za tym idzie - budowa elektrowni wiatrowej czy wodnej miała również dwutorowy przebieg. Wprowadzone zmiany kładą kres powyższej dyskusji, a praktyka pokaże na ile ich zastosowanie przełoży się na łatwiejszą budowę infrastruktury energetycznej i w konsekwencji zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego kraju.

PRZENOSZENIE DECYZJI ŚRODOWISKOWYCH JAKO UŁATWIENIE DLA INWESTORÓW

Proces budowlany w Polsce jest prawdziwym wyzwaniem dla inwestora. Wiąże się z nim konieczność zdobywania wielu zezwoleń, uzyskania decyzji administracyjnych i spełnienia licznych wymogów ustawowych. Między innymi, inwestorzy często muszą ubiegać się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację inwestycji („**Decyzja**

located. In turn, in the local master plan there is an obligation to delineate the boundaries of the area earmarked as location for the above generation plants (Section 15(2a)) if only the municipality allows such areas to be provided. In the Act on Real Property Management, the list of public projects was extended by adding to it, among others, electricity generation installations (Section 6(2)) and correspondingly, also extended were the powers of the county executive officer to limit by decision the use of a real property by permitting erection and running on the real property of, among others, electricity transmission and distribution installations, should the owner or perpetual usufructuary of the real property refuse to grant its consent (Section 124(1)).

The above amendments also turn out to be groundbreaking in the context of the ongoing debate on whether a renewable-energy power plant qualifies as a public project. So far, some of the commentators argued that electricity transmission installations cannot be identified with electricity generation plants, and so the erection of a wind farm or a hydroelectric power plant had to follow the two-strand approach. The amendments put an end to the above debate and the practice of dealing will show to what extent their application will translate into easier erection of power infrastructure and will consequently improve the energy security of the country.

TRANSFER OF ENVIRONMENTAL DECISION AS IMPROVEMENT FOR INVESTORS

The construction process in Poland poses a real challenge to investors. It involves the requirement to procure numerous permits, administrative decisions and to fulfil a whole range of statutory requirements. Among others, the investors have to apply for decision on environmental conditions (“**Environmental Decision**”) if they intend to realize a project which qualifies as such that can

Środowiskowa”), w przypadku realizacji przedsięwzięć kwalifikowanych jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Powyższy wymóg wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko („Ustawa”).

Uzyskanie Decyzji Środowiskowej związane jest rozlicznymi trudnościami, nie tylko ze względu na skomplikowaną procedurę określoną przepisami Ustawy, ale także dlatego, że wiąże się z ona z koniecznością opracowania dokumentacji załączanej do wniosku o wydanie Decyzji Środowiskowej (np. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Wniosek w tym przedmiocie składa inwestor zainteresowany zrealizowaniem inwestycji. Decyzja Środowiskowa powinna zostać uzyskana zanim jeszcze złożone zostaną wnioski o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę. Decyzja Środowiskowa jest bowiem załącznikiem do wniosku o wydanie decyzji pozwolenie na budowę.

Dużym ułatwieniem w szczególności dla inwestora, który w szczególności pragnie sprzedać przygotowaną inwestycję przed rozpoczęciem faktycznej budowy, jest możliwość przenoszenia decyzji środowiskowych na inne podmioty. Przedmiotowa możliwość została wprowadzona nowelizacją Ustawy z 21 maja 2010 roku (weszła w życie 20 lipca 2010 r.). Analogicznie jak przy przeniesieniu decyzji o pozwoleniu na budowę, organ administracyjny jest zobligowany wydać decyzję o przeniesieniu na nowy podmiot Decyzji Środowiskowej, jeśli podmiot na rzecz którego została wydana decyzja wyraził na to zgodę, a podmiot, na który decyzja jest przenoszona - przyjął warunki zawarte w tej decyzji (art. 72a Ustawy). Wniosek o przeniesienie składa podmiot, na rzecz którego decyzja będzie przenoszona.

Istotnym wyjątkiem na tle pozostałych przepisów Ustawy jest art. 72a § 2, na mocy którego

have material impact upon the environment or that potentially might have material impact upon the environment. The described requirement is laid down under the Act on Disclosure of Information on Environment and Environment Protection, Participation of General Public in Environment Protection and Environmental Impact Assessment of 3 October 2008 (“Act”).

Procurement of the Environmental Decision involves numerous difficulties, not only due to the complex procedure set forth under the Act but also because it entails filling in documentation attached to the application for the Environmental Decision (e.g. environmental impact assessment report). The said application is filed by the investor interested in completion of the project. The Environmental Decision must be obtained before the applications for the construction permit are submitted, the former being an attachment to the latter.

What makes the life of an investor easier, in particular an investor intending to sell a project ready for implementation before breaking ground, is the option to transfer the Environmental Decision to another party. The above option was introduced under the Amendment to the Act of 21 May 2010 (it entered into force on 20 July 2010). Correspondingly to the transfer of construction permits, the relevant administrative body is required to issue a decision on the transfer of an Environmental Decision to a new party, if the transferor, to which the decision was originally issued, consents to the transfer and the transferee approved the terms and conditions laid down under the Environmental Decision (Section 72a of the Act). The application for transfer is submitted by the transferee.

Against the background of the other provisions of the Act, Section 72a § 2—under which only the

POLISH LAW REVIEW *(continued)*

stronami postępowania w sprawie przeniesienia Decyzji Środowiskowej są jedynie podmioty między którymi dojdzie do jej przeniesienia. W związku z faktem, że w procedurze wydawania decyzji środowiskowych za strony postępowania zazwyczaj jest uznawane bardzo wiele podmiotów, przedmiotowa regulacja ogranicza etap postępowania dotyczący przeniesienia przedmiotowych decyzji jedynie do dwóch stron: zainteresowanej przeniesieniem i zainteresowanej przejęciem Decyzji Środowiskowej.

Należy podkreślić, że możliwość przeniesienia Decyzji Środowiskowej, ułatwi i przyspieszy proces budowlany. Dotychczas zmiana inwestora w trakcie procesu prowadziła do konieczności uzyskania nowej Decyzji Środowiskowej przez nowego inwestora. Od tej pory, na mocy art. 72a Ustawy, będzie mógł on pod wskazanymi wyżej warunkami wykorzystać już uzyskaną Decyzję Środowiskową. Słuszną inicjatywą wydaje się ograniczenie kręgu osób biorących udział w postępowaniu: pozwoli to na bardziej efektywne prowadzenie postępowania, z pewnością z korzyścią dla inwestorów.

ZMIANY W SPOSOBIE DORĘCZANIA PRZESYŁEK SĄDOWYCH

W związku z planowanym powołaniem do życia tzw. sądowej służby doręczeniowej, w najbliższym czasie czeka nas istotna zmiana w zakresie przesyłania pism sądowych. Zdaniem Ministerstwa Sprawiedliwości zastąpienie Poczty Polskiej przez przeszkolonych pracowników sądów ma obniżyć koszty funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Wydatki na działalność sądów to ważny, ale nie najważniejszy powód zmian. Istotniejszym jest przewlekłość postępowań - często potwierdzenie doręczenia pisma wraca do sądu po dwóch miesiącach. W tym czasie postępowanie jest *de facto* zawieszane. Kolejnym powodem zmian są ujawniające się w postępowaniach nieścisłości w uznawaniu przesyłek za doręczone.

transferor and the transferee are parties to the proceedings for transfer of the Environmental Decision—stands out as an important exception. Given that the environmental decision issuance procedure usually involves many entities as its parties, the said provision limits the transfer stage of the proceedings to only two parties: the transferor and the transferee of the Environmental Decision.

It must be stressed that the Environmental Decision transfer option will facilitate and speed up the construction process. So far, the change of investor in the course of the process meant that the new investor had to obtain a new Environmental Decision. Now, pursuant to Section 72a of the Act, a new investor will be able to use the previously issued Environmental Decision, subject to the terms and conditions outlined above. Limiting the range of parties involved in the proceedings is without any doubt a step in the right direction: it will make the proceedings more effective, without any doubt to the benefit of investors.

CHANGES TO SERVICE OF PROCESS BY COURTS

In the light of the proposed establishment of the so-called court process delivery service (*sądowa służba doręczeniowa*), we can soon expect a significant change to the service of process by courts. In the opinion of the Minister of Justice, the replacement of the Polish Postal Service with trained court delivery staff will reduce the costs of administration of justice. Court expenses are an important but by no means the most important reason for the proposed change. More important than court expenses is the excessive length of proceedings, as delivery confirmations often taken two months to return to the court. During that time, the proceedings are effectively put on hold. Another reason for the changes are the discrepancies in considering process served identified in the course of proceedings.

Zmiany w sposobie doręczeń wprowadzane są etapami. Część weszła w życie 20 października 2010 r. poprzez *Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczenia pism sądowych w postępowaniu cywilnym*. W konsultacjach resortowych jest nadal rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości powołujące sądową służbę doręczeniową.

Nadal obowiązują regulacje ogólne z k.p.c. odnośnie doręczeń właściwych (adresatowi) oraz zastępczych (podmiotom określonym w art. 138 k.p.c.). Sąd otrzymał jednak dodatkowe uprawnienie polegające na możliwości oznaczenia przesyłki jako „pisma do rąk własnych” tj. wyłączające możliwość doręczenia pisma komukolwiek poza adresatem. Sąd może również wyłączyć możliwość doręczenia zastępczego za pomocą konkretnego organu (dorosłego domownika, sołtysa, administracji domu, dozorca domu). Zmienił się również wzór formularza potwierdzenia odbioru. Posiada dodatkowe rubryki precyzujące, kto dokładnie odebrał przesyłkę (np. sołtys).

Zasady doręczeń określone w rzeczonym rozporządzeniu stosuje się do pism wysyłanych przez operatora publicznego (w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe), ale także osoby zatrudnione w sądzie, komornika oraz sądową służbę doręczeniową. Minister rozszerzył katalog organów uprawnionych do doręczeń pism.

Zgodnie z projektem przepisów wykonawczych (dotychczas konsultowane), służba doręczeniowa ma być tworzona z pracowników sądowych (zatrudnianych na etatach doręczycieli) i pracowników, dla których będzie to dodatkowe zajęcie po godzinach pracy (prezes będzie zawierał z nimi umowę cywilną). Sądowi doręczyciele będą mogli pracować na dwie zmiany. Ukończą odpowiednie przeszkolenie. Podczas pracy będą korzystali z komunikacji publicznej, a tylko wyjątkowo z innych pojazdów. Poza miastem nadal sądy będą musiały korzystać z usług poczty.

The changes to the service of process are introduced in stages. Some of them became effective on 20 October 2010 under the *Regulation of the Minister of Justice of 12 October 2010 on detailed procedure and manner of service of process by courts in civil proceedings*. The regulation of the Minister of Justice establishing the court process delivery service is still at the ministry consultation stage.

The general regulations under the Code of Civil Procedure regarding service of process proper (to the addressee) and substitutive service of process (to entities listed in Section 138 of the Code of Civil Procedure) continue to apply. However, an additional right was vested in the court, namely to mark the document being served as “personal delivery only”, i.e. excluding the possibility of serving it on anyone else but the addressee. The court may also exclude the possibility of substitutive delivery through a specific party (an adult household member, village leader, house administration, caretaker). The delivery confirmation form has also been amended by adding additional spaces to specify to whom exactly the service was made (e.g. village leader).

The terms of service of process set forth under said regulation apply to process served through a public operator (within the meaning of the Postal Law) but also by court staff, bailiffs, and the court process delivery service. The Minister extended the list of bodies authorised to serve process.

Under the draft of the implementing regulations (still at the consultation stage), the court process delivery service is to be set up based on court staff (employed in positions of delivery persons) and staff to whom service of process will be an additional occupation, in which they will engage in outside their official working hours (the court chairman will conclude civil-law service agreements with them). The court delivery staff will be able to work two shifts. They will be required to complete relevant training. While at work, they will use public transport, and only in exceptional cases other means of transport. In the countryside, the courts will have to continue to

REWOLUCJA W SŁUŻBIE ZDROWIA – ZAŁOŻENIA PROPONOWANYCH ZMIAN W ZAKRESIE PRAWA MEDYCZNEGO I FARMACEUTYCZNEGO

Do Sejmu trafił pakiet ustaw proponujących istotne zmiany w zakresie szeroko pojętego prawa medycznego oraz farmaceutycznego. Zmiany zaproponowane przez Ministerstwo Zdrowia mają na celu usprawnienie całego systemu służby zdrowia, tak, aby stał się on bardziej przychylny zarówno dla pacjentów jak i dla lekarzy, a także innych podmiotów związanych pośrednio lub bezpośrednio z działalnością medyczną.

Pierwszą z proponowanych, jest zmiana dotycząca nowelizacji ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, którą między innymi ma być wprowadzona nowa, pozasądowa droga dochodzenia roszczeń z tytułu błędów medycznych. Poszkodowany pacjent będzie mógł dochodzić swoich praw przed wojewódzką komisją do spraw orzekania o błędach medycznych, co w założeniu ma zapewnić krótszy czas oczekiwania na przyznanie ewentualnego zadośćuczynienia lub odszkodowania.

Wśród proponowanych zmian, istotny jest również projekt ustawy o działalności leczniczej, który zawiera przede wszystkim regulacje w zakresie problematyki przekształcania samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej (SP ZOZ) w spółki prawa handlowego. Aby zachęcić samorządy do przekształcania SP ZOZ-ów w spółki prawa handlowego, ustawa przewiduje umorzenie określonych zobowiązań ciążących na placówce oraz wsparcie z budżetu państwa w postaci dotacji. Ponadto, projekt zakłada zwiększenie nadzoru nad SP ZOZ-ami, które nie uległy przekształceniu poprzez wprowadzenie obowiązku pokrycia ujemnego wyniku finansowego zakładu przez podmiot założycielski, zaś w przypadku nie pokrycia zadłużenia, podmiot założycielski będzie zobowiązany podjąć decyzję o przekształceniu takiego SP ZOZ-u.

rely on postal delivery.

REVOLUTION IN HEALTHCARE – ASSUMPTIONS FOR PROPOSED AMENDMENTS TO MEDICAL AND PHARMACEUTICAL LAW

A package of bills proposing material amendments to the broadly defined medical and pharmaceutical law has been just introduced to the Polish Parliament. The amendments proposed by the Ministry of Health seek to improve the efficiency of the overall medical healthcare system so that it becomes more friendly to both patients and physicians as well as the other parties involved directly or indirectly in the medical business.

The first of the proposed modifications is an amendment to the Act on Patient's Rights and Patients Rights Advocate introducing *inter alia* a new out-of-court procedure for pursuing claims on the grounds of medical error. Under the amendment, the wronged patient would be able to file his or her claim with the regional medical error committee, which is expected to ensure that the potential remedy or damages are awarded faster.

Another significant item of legislation in the package is a bill of the Act on Healthcare Operations containing above all regulations on the transformation of independent public healthcare establishments (SP ZOZ) into companies limited by shares. With a view to encouraging local governments to transform SP ZOZ establishments into companies limited by shares, the act provides for remission of specific obligations of the establishments and availability to them of state aid in the form of subsidies. Further, the bill envisages stricter supervision over the untransformed SP ZOZ establishments by imposing the obligation on the founding body to cover the establishment's negative financial result, failing which the founding body is required to transform such a SP ZOZ establishment.

POLISH LAW REVIEW *(continued)*

Kolejny projekt, dotyczy zmiany ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentysty. Nowelizacja zakłada m.in. rezygnację z Lekarskiego Egzaminu Państwowego oraz stażu podyplomowego, a także wprowadzenie dodatkowych zajęć praktycznych już podczas studiów.

Tzw. pakiet zdrowotny zawiera również regulacje z zakresu prawa farmaceutycznego. Chodzi tutaj w szczególności o ustawę o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia oraz wyrobów medycznych, która wprowadza system sztywnych cen i marż na leki. Dodatkowo, Ministerstwo Zdrowia proponuje wprowadzenie ustawy o badaniach klinicznych, która porządkowałaby całą procedurę prowadzenia badania klinicznego, poprzez m.in. wprowadzenie instytucji głównego badacza czy też sprecyzowanie trybu wydawania opinii na temat badania przez komisję bioetyczną.

Podsumowując, należy zaznaczyć, iż proponowane zmiany z pewnością stanowią krok milowy w zakresie systemu polskiej służby zdrowia. Na szczególną uwagę zasługuje przede wszystkim pozostawienie jednostkom samorządu terytorialnego możliwości decydowania o przekształceniu SP ZOZ-u, przy jednoczesnym stworzeniu dodatkowego systemu motywacyjnego w postaci umorzenia zobowiązań oraz dotacji w sytuacji zmiany formy organizacyjno-prawnej placówki. Choć wiele rozwiązań budzi wątpliwości, szczególnie w środowiskach lekarskich, to jednak generalnie, należy uznać, iż proponowane zmiany to niemalże rewolucja w ustawodawstwie medycznym i nadzieja na ulepszenie funkcjonowania całego systemu.

UMOWY Z CZŁONKAMI WŁADZ SPÓŁKI WYMAGAJĄCE ZGODY WSPÓLNIKÓW

Uchwałą z dnia 22 października 2010 r. (sygn. akt III CZP 69/10) Sąd Najwyższy rozstrzygnął zagadnienie prawne, budzące dotychczas wątpliwości pojawiające się na tle stosowania art. 15 § 1 k.s.h. Zgodnie z tym przepisem zawarcie przez spółkę kapitałową umowy kredytu, pożyczki, poręczenia lub innej podobnej umowy z członkiem zarządu, rady nadzorczej, komisji

Another bill proposes amendments to the Act on Profession of Medical Doctor and Dental Surgeon. The amendments include scrapping the Medical State Examination and the post-graduate traineeship as well as the addition of practical instruction at the early stage of medical school.

The so-called healthcare package contains also pharmaceutical law regulations. These include specifically the Act on Drug, Special-Purpose Foodstuff, and Medical Product Refunds that introduces the system of fixed prices and margins on drugs. Further, the Ministry of Health proposes the enactment of the Act on Clinical Research which would organise the procedure of clinical research, among others by introducing the function of the chief researcher or by elaborating on the procedure for issuing opinions on research projects by the bioethical commission.

Summing up, it must be noted that the proposed amendments are without any doubt a giant step in the Polish healthcare system. Particularly worthy of notice is the fact that local governments have been given the discretion as to whether to transform SP ZOZ establishments into companies, while at the same time an additional incentive of remitted obligations and state aid for those establishments which are transformed has been put in place. Although many of the proposed arrangements raise doubt—particularly in the medical community—in general the proposed changes are nothing short of a revolution in medical legislation that brings hope of improved operation of the entire system.

AGREEMENTS WITH A MEMBER OF GOVERNING BODIES WHICH REQUIRE SHAREHOLDERS CONSENT

By its Resolution of 22 October 2010 (case file III CZP 69/10), the Supreme Court ruled on a legal issue that has so far raised doubts, relating to the application of Section 15 § 1 of the Commercial Companies Code. Under the said provision, conclusion by a capital company of a credit, loan, surety or another similar agreement with a

POLISH LAW REVIEW *(continued)*

rewizyjnej, prokurentem, likwidatorem albo na rzecz którejkolwiek z tych osób wymaga zgody zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wątpliwości dotyczyły kwestii, jak należy rozumieć sformułowanie „innej podobnej umowy”? Jakie powinny być kryteria podobieństwa, a w rezultacie, jaki jest zakres zastosowania powołanej normy – czy powołany przepis dotyczy tylko umów o charakterze podobnym do umów wymienionych w nim wprost, czy też wymóg uzyskania zgody obejmuje także inne umowy nazwane i nienazwane? Rozstrzygnięcie tej wątpliwości ma kardynalne znaczenie, gdyż brak wymaganej ustawą zgody skutkuje sankcją nieważności czynności prawnej (art. 17 k.s.h.).

Według jednego ze stanowisk prezentowanych w piśmiennictwie, ww. przepis powinien być wąsko interpretowany, a jako „inne umowy” mogłyby być traktowane tylko takie, które wykazują podobieństwo do umów wymienionych w art. 15 k.s.h. Natomiast zwolennicy szerszej wykładni art. 15 § 1 k.s.h. opowiadali się za objęciem dyspozycją przepisu także innych umów, nazwanych i nienazwanych, które mogłyby powodować zaniżenie wartości aktywów spółki w transakcjach z funkcjonariuszem spółki (stawiając go zatem w uprzywilejowanej pozycji z nieuzasadnionych powodów).

Wspomniana uchwała Sądu Najwyższego podjęta została w związku z pytaniem prawnym, przedłożonym przez jeden z Sądów Apelacyjnych, dotyczącym możliwości zakwalifikowania jako „innej podobnej umowy” w rozumieniu art. 15 § 1 k.s.h. umowy sprzedaży prawa użytkowania wieczystego gruntu i własności wzniesionych na nim budynków zawartej między spółką kapitałową, a prokurentem tej spółki.

W uzasadnieniu pytania Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, iż celem art. 15 § 1 k.s.h. było zapewnienie kontroli umów, jakie spółka

member of the management board, supervisory board, audit committee, a holder of the commercial power of attorney or a liquidator or for the benefit of any of the above person requires the approval of the Meeting of Shareholders or the General Meeting, unless the statute provides otherwise. The doubts centred around the interpretation of the expression “another similar agreement”? What similarity factors should be applied and consequently what is the scope of application of the above provision? Does the above provision refer to agreements similar to the agreements expressly listed in it, or does the requirement to obtain the approval include also other nominate and innominate agreements? The resolution of that doubt is essential as the absence of the approval required by the statute renders the legal act invalid (Section 17 of the Commercial Companies Code).

According to one view presented by legal commentators, the above provision should be construed restrictively, and “other agreements” comprise only those agreements which bear some similarity to the agreements listed in Section 15 of CCC. On the other hand, the proponents of a broader interpretation of Section 15 § 1 of CCC favour such construction of the provision that allows its disposition to include also other agreements, both nominate and innominate, which could result in understating the value of the company’s assets in transactions with its officer (thus putting him without justification in a position of advantage).

The Resolution of the Supreme Court referred to above was adopted in response to a legal question put forward by one of the Courts of Appeal, regarding the possibility of “another similar agreement” within the meaning of Section 15 § 1 of CCC including an agreement for sale of the right of perpetual usufruct to land and ownership of buildings located thereon concluded by and between a capital company and its commercial representative (*prokurent*).

In its justification to the question, the Court of Appeal pointed out that the purpose of Section 15 § 1 of CCC is to ensure monitoring of agreements

kapitałowa zawiera ze swoimi funkcjonariuszami, które mogą nieść zagrożenie dla spółki przez brak należytego zabezpieczenia jej interesu i w konsekwencji zawieranie z nią umów na niekorzystnych dla niej zasadach. Zdaniem Sądu Apelacyjnego traktowanie wszelkich umów sprzedaży zawieranych przez spółkę kapitałową z jej funkcjonariuszem, jako wprost „innych podobnych umów” byłoby zbyt szeroko interpretację przepisu, jednakże można opowiedzieć się za tym kierunkiem wykładni art. 15 § 1 k.s.h., który pozwala przyjąć, że umowę sprzedaży prawa użytkowania wieczystego nieruchomości oraz własności wzniesionych na niej budynków zawartą przez spółkę z o. o. z jej prokurentem, w której spółka występuje jako zbywca i w której cena znacznie (rażąco) odbiegałaby in minus od wartości nieruchomości można by także zakwalifikować jako „inną podobną umowę” w rozumieniu art. 15 § 1 k.s.h.

Sąd Najwyższy podzielił stanowisko Sądu Apelacyjnego w tym zakresie, podejmując uchwałę: „Umowa sprzedaży prawa użytkowania wieczystego gruntu i własności wzniesionych na nim budynków zawartą między spółką kapitałową i jej prokurentem jako kupującym, w której znacznie zaniżono cenę sprzedaży, jest inną podobną umową w rozumieniu art. 15 § 1 k.s.h.”.

Uchwała Sądu Najwyższego rozstrzygająca zagadnienie prawne wiąże w danej sprawie, jednakże z pewnością będzie miała także znaczny wpływ na kierunek orzecznictwa w innych sprawach związanych z przedstawionym wyżej zagadnieniem.

„ROZNY” MANDAT CZŁONKA ZARZĄDU POWOŁANEGO NA CZAS NIEOKREŚLONY

Kodeks spółek handlowych przewiduje zasady sprawowania funkcji przez członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które wspólnicy mogą zawsze odmiennie uregulować w

concluded between a company limited by shares and its officers that could pose a threat to the company by insufficiently safeguarding its interests and consequently to prevent conclusion of agreements with the company on terms that are disadvantageous to it. In the opinion of the Court of Appeal, while treating all sale agreements concluded by a company limited by shares with its officer directly as “another similar agreement” would be too broad an interpretation of the provision, one could argue for such an interpretation of Section 15 § 1 of CCC that leads to a conclusion that an agreement for sale of the right of perpetual usufruct to a real property and ownership of buildings located thereon concluded by and between a limited liability company as the seller and its commercial representative, and under the terms of which the price is materially (grossly) understated given the actual value of the real property, could be also treated as “another similar agreement” within the meaning of Section 15 § 1 of CCC.

The Supreme Court subscribed to the view of the Court of Appeal in this respect resolving that: “An agreement for sale of the right of perpetual usufruct to land and ownership of buildings located thereon concluded by and between a company limited buy shares and its commercial representative, under the terms of which the selling price is materially understated, is another similar agreement within the meaning of Section 15 § 1 of the Commercial Companies Code”.

A resolution of the Supreme Court ruling on a legal issue is binding in the same case, however, it is also certain to significantly affect the interpretation adopted in other cases involving the above issue.

„ANNUAL” TERM OF OFFICE OF MANAGEMENT BOARD MEMBER APPOINTED FOR INDEFINITE TERM

The Commercial Companies Code lays down the terms and conditions on which Management Board members of a limited liability company exercise their responsibilities. These rules may be

POLISH LAW REVIEW *(continued)*

umowie spółki. W praktyce członkowie zarządu są powoływani na kadencje: krótsze niż rok, roczne, wieloletnie lub na czas nieoznaczony. Najwięcej problemów stwarza ustalenie momentu wygaśnięcia mandatu członka zarządu powołanego na czas nieoznaczony.

Powyższa trudność związana jest z interpretacją zapisów art. 202 §1 KSH, zgodnie z którym, o ile umowa spółki nie stanowi inaczej, mandat członka zarządu wygasa w dniu, w którym odbyło się zgromadzenie wspólników zatwierdzające sprawozdanie finansowe za pierwszy pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu. W tym zakresie pojawiły się liczne rozbieżności w doktrynie, przy czym najczęściej zwolenników miały dwa podejścia do przedmiotowego zagadnienia.

Zgodnie z pierwszym z nich, w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, gdzie członków zarządu powołano uchwałą wspólników na czas nieokreślony, a umowa spółki nie przewiduje żadnych postanowień w tym zakresie, wspólnicy, co roku, na zwykłym zgromadzeniu wspólników, muszą podejmować uchwałę, którą przedłużą kadencję danemu członkowi zarządu (bowiem w takim przypadku należy stosować art. 202 § 1 KSH). Zdaniem zwolenników przedmiotowego stanowiska, nie podjęcie przez wspólników uchwały o powołaniu członka zarządu na nową kadencję, skutkuje tym, że spółka, która przyjmuje roczne sprawozdanie finansowe nie ma zarządu. Taka sytuacja może sparaliżować funkcjonowanie spółki zarówno w zewnętrznych jak i wewnętrznych relacjach.

Zgodnie z drugim poglądem, powołanie członka zarządu na czas nieokreślony powoduje wygaśnięcie mandatu jedynie w przypadkach wskazanych w art. 202 § 4 KSH tj: w przypadku podjęcia uchwały przez wspólników o odwołaniu członka zarządu, śmierci członka zarządu albo jego rezygnacji z pełnionej funkcji.

always regulated otherwise under the company's Articles of Association. In practice, members of the Management Board are appointed to serve terms of office lasting less than one year, one year, several years or over an indefinite period. Determining the expiry point of a term of office of a Management Board member appointed for an indefinite period creates the greatest problems.

The above difficulty relates to the interpretation of Section 202 §1 of CCC, under which, unless the company's Articles of Association provide otherwise, the term of office of a Management Board member expires on the day of the meeting of shareholders approving the financial statements for the first full financial year of the member's service on the Management Board. Numerous discrepancies arose among legal scholars in this respect, with two of the approaches attracting most supporters.

According to the first view, in limited liability companies where members of the Management Board are appointed for an indefinite term by virtue of a shareholder's resolution and the Articles of Association do not refer to such possibility, each year the shareholders at an ordinary general meeting of shareholders must adopt a resolution extending the term of office of the relevant Management Board member (as in this case the provisions of Section 202 § 1 of CCC apply). It is the opinion of the proponents of the approach that the shareholders' failure to adopt a resolution on the appointment of a Management Board member for a new term of office results in a situation when the company which adopts the annual financial statements has no Management Board in place. This situation may hamper the operations of the company both internally as well as in external relations.

The other view holds that in the case of appointment of a Management Board member for an indefinite term, the mandate expires only in the situations listed in Section 202 § 4 of CCC, i.e. if the shareholders adopt a resolution to dismiss the Management Board member, in the event of death or resignation from Management Board membership.

POLISH LAW REVIEW *(continued)*

Przedmiotowy spór wreszcie rozstrzygnął Sąd Najwyższy, podejmując uchwałę w dniu 21 lipca 2010 roku, w sprawie o sygnaturze III CZP 23/10, zgodnie z którą: „Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, mandat członka zarządu wygasa w terminie przewidzianym w art. 202 § 1 k.s.h., także wtedy, gdy według uchwały wspólników powołanie nastąpiło na czas nieokreślony.”

Zgodnie z uzasadnieniem do przedmiotowej uchwały, Sąd Najwyższy wskazał, że kluczowe w zakresie ustalenia jak długo będzie trwał mandat członka zarządu powołanego na czas nieokreślony, jest ustalenie, czy umowa danej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przewiduje możliwość powołania członka zarządu na czas nieokreślony. Jeżeli umowa spółki określa, że powołanie członków zarządu następuje „na czas nieokreślony”, oznacza to, że regulacja z art. 202 § 1 KSH jest wyłączona. Wówczas mandat członka zarządu wygasa jedynie w wypadku jego śmierci, odwołania przez wspólników lub w przypadku jego rezygnacji (a zatem w przypadkach oznaczonych w art. 202 § 4 KSH).

Sąd Najwyższy wskazał, że jeżeli umowa spółki nie dopuszcza możliwości powoływania członków zarządu na czas nieokreślony, to wówczas, nawet, jeżeli wspólnicy w zwykłej uchwale wskażą, że dany członek zarządu został powołany na czas nieoznaczony, mandat danego członka zarządu wygaśnie zgodnie z art. 202 § 1 KSH, tj. wraz z dniem odbycia zgromadzenia wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za pierwszy pełny rok obrotowy.

Powołując zatem członka zarządu na czas nieoznaczony zwykłą uchwałą wspólników, bez odrębnych regulacji w przedmiotowym zakresie w umowie spółki, przy zatwierdzaniu sprawozdania finansowego za dany rok obrotowy, należy również ponownie powołać danego członka zarządu do sprawowania mandatu (jeżeli taka jest wola wspólników). Bez podjęcia takiej uchwały, kadencja takiego członka zarządu

The above dispute has finally been resolved by the Supreme Court which on 21 July 2010 adopted a Resolution in case III CZP 23/10, according to which: “Unless the company’s Articles of Association provide otherwise, the mandate of a Management Board member expires on the date indicated in Section 202 § 1 of CCC, also in a situation when the member was appointed under a resolution of shareholders for an indefinite term.”

In its justification to the said resolution, the Supreme Court noted that crucial meaning for determination of the term for which the specific Management Board member has been appointed are the contents of the company’s Articles of Association. If the Articles of Association provide that members of Management Board can be appointed for an indefinite term, the application of Section 202 § 1 of CCC is excluded. Under such circumstances, the mandate of a Management Board member expires only with his or her death, dismissal by shareholders or resignation (i.e. in cases listed in Section 202 § 4 of CCC).

The Supreme Court ruled that when the company’s Articles of Association do not permit appointment of Management Board members for an indefinite term, then even if the shareholders decide under a regular resolution that a given Management Board member has been appointed for an indefinite term, the mandate of such member expires as provided for under Section 202 § 1 of CCC, i.e. on the date of the meeting of shareholders approving the financial statements for the first full financial year.

Consequently, appointing a Management Board member for an indefinite term under a regular resolution of shareholders, without separate provisions in that respect in the company’s Articles of Association, at the approval of the financial statements for the relevant financial year, a given Management Board member needs to be re-appointed (if the shareholders so decide). Without adopting such a resolution, the term of

wygaśnie.

Wspólnicy spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, których intencją jest zapewnienie ciągłości zarządu muszą zadbać o wprowadzenie stosownego postanowienia do treści umowy spółki. W każdym bowiem innym wypadku, kadencja takiego członka zarządu wygaśnie wraz z zatwierdzeniem sprawozdania finansowego za dany rok obrotowy.

ŁATWIEJ O ODSZKODOWANIE OD SKARBU PAŃSTWA

Z dniem 25 września 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze. Ustawą tą zmieniono zasady dochodzenia roszczeń odszkodowawczych od Skarbu Państwa wyrządzonych na skutek wydania prawomocnych orzeczeń sądowych.

Zgodnie z poprzednio obowiązującymi uregulowaniami w tym zakresie, roszczenie do Skarbu Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej wydaniem prawomocnego orzeczenia sądowego, odnosiło się wyłącznie do prawomocnych orzeczeń, kończących postępowanie w sprawie. Brak było natomiast środków prawnych pozwalających dochodzić od Skarbu Państwa roszczeń odszkodowawczych z tytułu szkód poniesionych na skutek prawomocnych orzeczeń niekończących postępowania w sprawie, przykładowo orzeczeń dotyczących przewlekłości postępowań sądowych. Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2008 r. orzekł o niezgodności z Konstytucją art. 424¹ § 1 i 2 k.p.c. w zakresie, w jakim ogranicza możliwość dochodzenia odszkodowań od Skarbu Państwa przez osoby poszkodowane prawomocnymi orzeczeniami sądowymi, niekończącymi postępowań w sprawie. Trybunał Konstytucyjny wskazał na konieczność dokonania zmian legislacyjnych w tym zakresie.

office of such a member of Management Board will expire.

The shareholders of limited liability companies which intend to ensure Management Board continuity need to incorporate the requisite provision into the company's Articles of Association. Otherwise the term of office of a Management Board member appointed for an indefinite term expires with the approval of the financial statements for the relevant financial year.

DAMAGES FROM STATE TREASURY EASIER TO OBTAIN

On 25 September 2010 the Act on Amending Civil Code, Code of Civil Procedure and Bankruptcy and Reorganisation Law of 22 July 2010 entered into force. The amending act modified the principles of asserting claims for damages against the State Treasury on the grounds of non-appealable court decisions.

Under the previous regulations in this regard, claims against the State Treasury for redressing damage caused by a non-appealable court decision applied solely to non-appealable rulings that concluded proceedings in the case. However, there was no avenue to pursue claims for damages against the State Treasury on the grounds of damage suffered as a result of non-appealable court decisions that did not conclude proceedings in the case, e.g. rulings on excessive length of court proceedings. Under its judgement of 1 April 2008, the Constitutional Tribunal held Section 424¹ § 1 and 2 of the Code of Civil Procedure unconstitutional to the extent to which it restricted the availability of pursuing claims for damages against the State Treasury to parties wronged by non-appealable court decisions that did not conclude proceedings in the case. The Constitutional Tribunal recommended that legislation be amended in this respect.

Omawiana zmiana ustawy stworzyła możliwość kierowania roszczeń odszkodowawczych do Skarbu Państwa także w przypadku poniesienia szkody na skutek wydania orzeczenia niekończącego postępowania w sprawie. Nie zmieniając zasadniczej konstrukcji skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnych orzeczeń, która do tej pory stanowiła jedną ze „ścieżek” dochodzenia roszczeń odszkodowawczych wobec Skarbu Państwa brzmienie wprowadzonego art. 424^{1b} k.p.c. nie pozostawia obecnie wątpliwości, że możliwość kierowania roszczeń odszkodowawczych nie ogranicza się już wyłącznie do sytuacji, w której powstanie szkody jest wynikiem wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Co więcej, w przypadku tzw. orzeczeń „wpadkowych”, droga dochodzenia roszczeń jest łatwiejsza, bo nie wymaga spełnienia dodatkowej przesłanki, jaką jest uzyskanie orzeczenia o stwierdzeniu niezgodności orzeczenia z prawem. Zgodnie z brzmieniem powołanego przepisu, w wypadku prawomocnych orzeczeń, od których skarga o stwierdzenie jego niezgodności z prawem nie przysługuje, odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem można domagać się bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi, chyba że strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych. Tym samym Ustawą ułatwiono możliwość dochodzenia roszczeń o naprawienie szkody spowodowanej nie tylko orzeczeniami wypadkowymi, ale także orzeczeniami wydanymi w postępowaniu egzekucyjnym, upadłościowym i naprawczym, gdyż ustawą wyraźnie wyłączono możliwość stwierdzania niezgodności z prawem wydanych w tych postępowaniach orzeczeń.

Nie dotyczy to jednakże orzeczeń, co do których wprowadzono możliwość stwierdzenia ich niezgodności z prawem, tj. orzeczeń wydanych na skutek wniosku o ustalenie, że orzeczenie wydane przez sąd obcy jest zgodne lub niezgodne z prawem, orzeczeń o stwierdzeniu wykonalności sądów obcych oraz orzeczeń o uznaniu albo stwierdzeniu wykonalności wyroków sądów

The amendment under review enabled claims for damages to be pursued against the State Treasury also in those cases when the damage was caused by a court decision that does not conclude proceedings in the case. Without changing the fundamental construction of the claim for holding a non-appealable decision unlawful, that used to provide one of the paths for pursuing claims for damages against the State Treasury, the current wording of the newly inserted Section 424^{1b} of the Code of Civil Procedure leaves no doubt that pursuing claims for damages is not limited only to a situation when the damage is caused by a non-appealable court decision that concludes proceedings in the case. Moreover, in the case of interlocutory court decisions, the path for making claims is easier as it does not require meeting an additional condition, that is obtaining a ruling on the court decision being unlawful. Under the above provision, in the case on non-appealable court decisions against which a claim for holding them unlawful is not available, compensation for damage caused by a non-appealable ruling contrary to the law can be sought without previously having the decision held unlawful in the course of the claim proceedings, unless a party did not make use of the remedies available to it. This way, the Act has enabled claims for compensation to be pursued on the grounds of damage caused not only by interlocutory court decisions, but also rulings given in enforcement proceedings, bankruptcy and reorganisation proceedings, as the Act expressly excludes the possibility of court decision made in those proceedings being held unlawful.

This, however, does it apply to court decisions with respect to which it has been made possible to hold them unlawful, that is court decisions made upon a motion to establish whether or not the ruling given by a foreign court complies with the law, rulings for holding decisions of foreign courts enforceable and rulings for finding or holding awards of courts of arbitration delivered

POLISH LAW REVIEW *(continued)*

polubownych wydanych za granicą lub ugód zawartych przed sądami polubownymi za granicą.

Niejako przy okazji nowelizowania powyższych przepisów skierowano sprawy o odszkodowanie za wydanie niezgodnych z prawem orzeczeń sądowych do właściwości sądów okręgowych. W sprawach tych, niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia dopuszczono również możliwość wnoszenia skarg kasacyjnych do Sądu Najwyższego.

abroad or settlements concluded before courts of arbitration abroad enforceable.

As if on the back of amending the above provisions, cases for damages on the grounds of unlawful court decisions were transferred to the jurisdiction of regional courts. Also in those cases, regardless of the value of the object of appeal, lodging final appeals with the Supreme Court was made available.

Pod redakcją / Supervising Editor: Aleksandra Jach

MILLER CANFIELD

**MILLER, CANFIELD,
W. BABICKI, A. CHEŁCHOWSKI I WSPÓLNICY SP.K.**

ul. Batorego 28-32
81-366 **Gdynia**

Tel. +48 58 782-0050

Fax +48 58 782-0060

gdynia@pl.millercanfield.com

ul. Nowogrodzka 11
00-513 **Warszawa**

Tel. +48 22 447-4300

Fax +48 22 447-4301

warszawa@pl.millercanfield.com

ul. Św. Mikołaja 7
50-125 **Wrocław**

Tel. +48 71 337-6700

Fax +48 71 337-6701

wroclaw@pl.millercanfield.com

millercanfield.com

POLAND * USA * CANADA * MEXICO * CHINA

Zastrzeżenie: Niniejsza publikacja została przygotowana dla klientów i współpracowników kancelarii Miller Canfield. Ma ona na celu jedynie przedstawienie streszczenia niektórych wydarzeń prawnych z wybranych dziedzin prawa. Z tego powodu informacje zawarte w niniejszej publikacji nie powinny stanowić podstawy do podjęcia jakiegokolwiek decyzji dotyczącej określonego kierunku działania. Informacje te nie mogą też być traktowane jako porada prawna ani nie zastępują szczegółowej opinii prawnej w konkretnej sprawie. W każdym przypadku należy skorzystać z usług doradców prawnych w celu weryfikacji, czy odpowiednie przepisy prawa mają zastosowanie do określonej sytuacji.

Disclaimer: This publication has been prepared for clients and professional associates of Miller Canfield. It is intended to provide only a summary of certain recent legal developments of selected areas of law. For this reason the information contained in this publication should not form the basis of any decision as to a particular course of action; nor should it be relied on as legal advice or regarded as a substitute for detailed advice in individual cases. The services of a competent professional adviser should be obtained in each instance so that the applicability of the relevant legislation or other legal development to the particular facts can be verified.

107 632.1\PL\088888-02884